

ordene „i almindelighed“, således at der bliver adgang til (undtagelsesvis) at undlade gennemførelse af en distriktsdeling, såfremt en sådan deling skønnes ufornöden eller uønsket.

ad § 1, nr. 17.

Ændringen er kun redaktionel. Den har til hensigt at klargøre bestemmelsen, idet udtrykket „i så fald“ rent sprogligt kan give anledning til den misforståelse, at distriktsgrænserne kun skal fastsættes af kirkeministeriet i de i § 17, stk. 3, 2. punktum — men ikke i de i § 17, stk. 3, 1. punktum — nævnte tilfælde.

ad § 1, nr. 18.

Bestemmelsen om, at „den præst, der har udført en kirkelig handling for nogen, der ikke er medlem af hans menighed, skal gøre anmeldelse derom til vedkommende menighedsmedlems præst“, havde tidligere, da præsterne var økonomisk interesserede i, hvilke kirkelige handlinger der udførtes for deres sognebørn, sin praktiske begrundelse. Men efter at samtlige præster i dette århundrede er blevet fastlønnede og ikke længere er berettigede til af deres sognebørn at modtage særskilt vederlag for udførelse af kirkelige handlinger, jfr. foranstående indledende bemærkninger, har bestemmelsen mistet sin betydning, og meddelelser af denne art er da også forlængst gået af brug. I øvrigt bemærkes, at kirkeministeriet til enhver tid måtte kunne fastsætte bestemmelser af denne art, såfremt det af hensyn til kirkebøgenes førelse eller af andre grunde måtte være ønskeligt.

ad § 1, nr. 19.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den under § 1, nr. 7, foreslåede ændring.

ad § 1, nr. 20.

Det drejer sig kun om en redaktionel ændring for at klargøre bestemmelsens indhold.

ad § 1, nr. 21.

Herom henvises til bemærkningerne ad § 1, nr. 2. Indføjelser af ordet „særlige“ for „gudstjenester“ er kun redaktionel og har til hensigt at klargøre, at det her drejer sig om ekstraordinære gudstjenester, hvorimod alle faste gudstjenester falder ind under § 21, stk. 1.

ad § 1, nr. 22.

Efter de nugældende bestemmelser er kirkens betjening (kun) pligtig at forrette tjeneste, såfremt den kirkelige handling udføres af en af sognets egne præster eller af andre på deres vegne. Denne regel foreslås suppleret med en bestemmelse om, at kirkens betjening skal have pligt til at gøre tjeneste ved udførelsen af kirkelige handlinger for beboere i pastoratet eller kommunen samt dermed ligestillede personer, uanset hvilken præst der udfører handlingen. Ændringsforslaget er i overensstemmelse med en af lønningskommissionen under udarbejdelse af forslaget til lov nr. 155 af 7. juni 1958 om folkekirkens lønningsvæsen m. v. fremsat henstilling (udvalgsbetænkning nr. 198 1958, pag. 59-60).

ad § 1, nr. 23.

Ordene udgår som overflødige.

ad § 1, nr. 24.

§ 21, stk. 6, foreslås slettet, da det er en selvfølge, at organist og kantor omfattes af begrebet kirkens betjening (kirkefunktionærer).

ad § 1, nr. 25-26.

Herom henvises til bemærkningerne ad § 1, nr. 2.